

אוצרות

גליון שפועי מאוצרותיהם של רביה"ק רבי נחמן מברסלב ותלמידיו זיע"א

המתיקות שנדיבורי התפילה

ישנה מתיקות נפלאה בדיבורי התפילה! שם, בדיבורי התפילה, נפתח צוהר לתחושת המתיקות של ההתפרקות וההתחברות למקור המתיקות והתענוג, הקדוש ברוך הוא, הנאה אשר אין דומה לה.

וכפי ששואל רבי אברהם ב"ר נחמן: "היש אהבה כאהבת הממציא מאין ליש כל הנאהבים והאהבות של כל העולמות?! היש תאוה וחמדה כתאוות וחמדת הממציא מאין ליש כל הנתאוים והנחמדים הגשמיים והרוחניים שבעולם?! היש שמחה ומתיקות ונועם וטוב ותענוג כתענוג הדביקות וההתאחדות עד בלתי די וגבול?!" (כוכבי אור, ששון ושמחה, תפילה ה) - אין!

בכל מילה שבכל חלק מהתפילה טמונה מתיקות אחרת. "כי כל דיבור ודיבור הוא עולם מלא" (ליקוטי מוה"ר"ן, סה). בכל אחת מהן משמעות שונה, והשגה מתוקה אחרת בגדולת הבורא.

לטייל בין שורות סידור התפילה, כמוהו כטיול בגינה מרהיבת עין ומשובבת נפש "וכשאדם עומד להתפלל, ומדבר דיבורי התפילה, אזי הוא מלקט ציצים ופרחים ושושנים נאים. כאדם ההולך בשדה,

ומלקט שושנים ופרחים נאים אחת לאחת, עד שעושה אגודה אחת. ואחר כך מלקט עוד אחת לאחת ועושה אגודה אחרת ומחברם יחד. וכן הולך ומלקט ומקבץ כמה וכמה אגודות יפים ונאים. כמו כן הוא הולך בתפילה מאות לאות, עד שמתחברים כמה אותיות, ונעשה מהם דיבור. וכן עושה בתנועות שלימות, ואחר כך מתחברין שתי תנועות. ואחר כך הולך ומלקט יותר, עד שגומר ברכה אחת. ואחר כך מלקט יותר ויותר, והולך מאבות לגבורות, ומגבורות לקדושות, וכן הולך להלן יותר. מי יפאר גודל פאר הליקוטים והקיבוצים שאדם מלקט ומקבץ בדיבורי התפילה!" (שם).

כשזוכים להרגיש את מתיקות דיבורי התפילה, נמסכת המתיקות בכל העצמות. "וכשהעצמות מרגישין מתיקות הדיבורים, זה בחינת יכל עצמותי תאמרנה" (ע"פ ליקוטי מוה"ר"ן, ו). והמתיקות הזאת, מוינה מחיה ומחדשת את כל כוחות הגוף והנשמה. "כי עיקר החיות מקבלין מהתפילה... כי כשמתפלל בכל כוחו ומכניס כוחו באותיות התפילה, אזי נתחדש כוחו שם" (ליקוטי מוה"ר"ן, ט).

השאלה היא רק: איך זוכים לזה? איך באמת מרגישים את מתיקות דיבורי התפילה? הן אמת שישנה מתיקות עצומה בדיבורי התפילה, אך מה נעשה אם בינתיים אנו מרגישים רוב הפעמים רק את מתיקות הנאתה של הנפש הבהמית כשהיא רואה שסיימו סוף סוף את התפילה, או כשמדלגים

מה נשמע?

ספר "נתיבות העבודה"

תיתי ליה לאברך הר"ר יהושע גרוס הי"ו אשר הגה ברוחו להדר ולפאר את תורת רבינו הקדוש ולהציע בספריו הנפלאים תורה מפוארת בכלי מפואר.

אחרי שהצליח בספריו: סידור עבודת הלב, ליקוטי מוה"ר"ן עם פירוש 'תפארת הנחל', וליקוטי מוה"ר"ן המבואר - נטה ידו להאיר את נתיבות העבודה, כאשר ליקט כעמיר גורנה מתורת הצדיק ותלמידיו לדורות, את כל עניני ההתבודדות בכרך נאה אשר חיבר בקיץ האחרון.

וכבר איתמחי גברא בכשרונו המיוחד לקיים את שאיפת רבינו הקדוש אודות הפצת דרכו הקדושה "שצריכין אחד שיהיה בקי היטב מאד בכל תורתו שגילה, שיוכל לסדר כל תורה יפה יפה עם הקצה לחוץ, וכשיבוא אחד וירצה להתקרב ולדבר מתורתו, יוכל להושיט לו מיד איזה תורה שהוא צריך אז כפי ענינו".

כעת הפליא עצה הגדיל תושיה והוציא לאור את השני בסדרת 'נתיבות העבודה' על כל עניני התחזקות ושמחה, רצונות וכיסופים, מניעות ועוד. וכמעשהו בראשונה הביא גם כאן את דברי רבינו בלשונם הבהיר, כאשר הוא משרטט בשמונה עשר פרקים את כלל עניני ההתחזקות.

הספר כולל 480 עמודים ויוצא לאור בפאר והדר ע"י מכון 'תפארת הנחל'. ניתן להשיגו בכל חנויות ספרי ברסלב.

על 'תחנון'?... "כי התפילה היא גבוהה מאד, ובני אדם מזלזלין בה. וכשעומדים להתפלל, הפצים לפטור התפילה מעליהם" (ליקוטי מוה"ר"ן ח"ב, א).

כיצד אם כן, נזכה גם אנחנו להרגיש את מתיקות דיבורי התפילה?

ובכן, הסוד הוא: שמירת הברית.

"כי כל הפוגם בברית, אין יכול להתפלל בבחינת יכל עצמותי תאמרנה... ואין יכול לטעום מתיקות בתפילה, אלא כשתיקן פגם הברית" (ליקוטי מוה"ר"ן, ו). רק כשהאדם שומר על קדושתו וטהרתו, הרי הוא מקבל במתנה את ה'חיישנים' הרוחניים לחוש ולהרגיש את העונג והמתיקות הטמונה בדיבורי התפילה.

זה לא אומר שעלינו להמתין עם התפילה עד שנהיה קדושים וטהורים בתכלית השלימות. "כי בוודאי הוא צריך לייגע עצמו להתפלל בכל כוחו אף על פי שהוא כמו שהוא, אף על פי שאינו יכול להרגיש מתיקות בדיבורי התפילה" (ליקוטי עצות, תפילה ט). זה רק אומר, שאם גם אתה רוצה לטעום את

המתיקות הנפלאה של התפילה, ולא רק להמתין בכליון עיניים לסיומה המהיר, כדאי שתדע מה הסוד: שמירת הברית!

ככל שההליכה ברחוב היא בעיניים שמורות יותר, כך גם התפילה בבית הכנסת מתוקה יותר.

את הסוד הזה אנו לומדים בפרשת השבוע.

את העצמות של קרבן הפסח, אסור היה לשבור. את העצמות השליכו לכלבים, וכל מי שהכלב היה אוכל את עצמות קרבנו, סימן היה שאינו שמור דיו בקדושת הברית. וכאן כן היום, מי שאין מתיקות דיבורי התפילה נמסכת בעצמותיו, ותפילתו אינה בבחינת 'יכל עצמותי תאמרנה'; מי שתפילתו אינה אלא זמן של בקשות, בדומה לנביחתו של הכלב שכל כולו רק צעקה 'הב הב' - סימן מובהק הוא שעליו להתחזק בשמירת הברית (ע"פ ליקוטי מוה"ר"ן, ו).

כשנתחזק להוסיף בשמירת הברית, נזכה לשמוע את תחנוניה של כל תיבה ותיבה מסידור התפילה, כיצד "הדיבור מבקש ומתחנן מהנפש, לבל תיפרד ממנו, ותיכף כשיוצא אות ראשונה, כגון אות ב'ית מתיבת ב'רוך', אזי מבקש ומתחנן מהנפש לבל תיפרד ממנו. כי אין תוכל להתפרד ממני, לגדל ההתקשרות והאהבה שיש בינינו, כי אתה רואה את יקר יופי וזיווי והדרתי ותפארתך, ואין תוכל לנתק עצמך ממני ולהיפרד מאתי?!" (ליקוטי מוה"ר"ן, ט).

חוק. הלימוד היומי

יום	יום בחודש	ליקוטי מוה"ר"ן	ליקוטי הלכות	ליקוטי תפילות	הדף היומי
שבת	ה'	לג:	ה"ה	ה"ב	שבת
א	ט	לד:	ה"ד	ה"ג	קח
ב	י	לה:	ה"ה	ה"ד	קט
ג	יא	לו:	ה"ו	ה"ה	ק
ד	יב	לז:	ה"ז	ה"ו	קיא
ה	יג	לח:	ה"ח	ה"ז	קיב
ו	יד	לט:	ה"ט	ה"ח	קיג
			ה"י	ה"ט	קיד

י"ל ע"י "אוצרות ברסלב"

ת.ד. 50617 בית שמש
טל. במשרד: 02-9993338
פקס: 02-9926066

לשמיעת שיעורים בשפות שונות 02-9950000
באר"ב 02-8552121-718(1)
מוקד הישועות 02-81-81-81-1800

הנצחה תרומות ופרסום: 02-7649775-052
02-9993338

ניתן לקבל את הגליון מידי שבוע גם בדוא"ל
braslav@actcom.net.il

י"ר הוועדה הרוחנית: הרב שמעון טייכנר
עורך: נתן אנשין natananshin@gmail.com
מפיץ: נוחם א. ברזעקי

הרועה השמיני

כלום; 'נעשה' ללא 'נשמע', עשיה ללא השתוקקות, כמוה כגוף בלא נשמה.

ואולם, עבודתו של הרועה השמיני היא, להאיר בלב האדם, הארה נפלאה כזאת, עד שגם אם לא זכה לעמוד כראוי ב'נעשה' – אף על פי כן לא יעזוב את ה'נשמע', וימשיך לכסוף ולהשתוקק לה' יתברך.

כי כתר ה'נעשה' איבדנו בעונותינו, כי אין אנו יכולין לקיים שום מצוה בשלמות... אבל כתר ה'נשמע', שהוא בחינת תפילה, שעיקרה בחינת רצון וביטול, זה אי אפשר ליקח מישראל בשום אופן. כי איך שהוא, אף על פי כן רצוננו וכספנו חזק ותקיף מאד מאד לשוב לה' יתברך בכל עת, וכמו שכתוב 'מה תעירו ומה תעוררו את האהבה עד שתחפץ', וכמו שכתוב 'כי עזה כמות אהבה קשה כשאל קנאה רשפיה רשפי אש שלהבתיה מים רבים לא יוכלו לכבות את האהבה ונהרות לא ישטפוה', שכל זה נאמר על רשפי שלהבת תבערת הלב לה' יתברך בעמקות פנימיות רצונו, שאפילו הקטן שבקטנים במדרגה התחתונה מאד, בוחר לבו לה' יתברך עד אין סוף... כי גם במדרגה התחתונה מאד יכולין לכסוף עד אין סוף, אחר שכבר גילו לנו הצדיקי אמת השגות כאלה שיש תפילת ה' שהוא בחינת סתרי נסתרות, בחינת חסד וצדקה הנעלם ונסתר מאד" (ליקוטי הלכות, מתנה ה.י.).

ההבדל העיקרי בין שבעת הרועים לרועה השמיני, הוא בכך ששבעת הרועים מאירים בעיקר את הארת ה'נעשה', ואילו הרועה השמיני מגלה ומאיר את הארת ה'נשמע'.

ביאור הדברים:

כשקיבלנו את התורה, אמרנו באהבה "נעשה ונשמע", כי אכן בתורה ישנם שני חלקים: חלק ה'נעשה', שהוא חלק העשייה והקיום; וחלק ה'נשמע', שהוא חלק הרצון וההשתוקקות לשמוע את אשר טרם שמענו. הוא מלמד להתבודד לפני ה', להשתוקק אליו, ולהטות אוזן לשמוע גם מה שלא מוגדר בעשייה...

ואז, כשהארת ה'נשמע' מאירה בכל עוזה, מתגלית לנו תורה חדשה! כי כשבלב היהודי בוערת אש הכיסופים, והוא מטה בכל עת את אזני לבו לשמוע את אשר ה' דובר אליו – הוא מקבל גם 'נעשה' חדש, תורה חדשה, וזוכה לעשיית חרשות אשר לא זכה לעשותן עד הנה.

גם כל שבעת הרועים, אשר עיקר עיסוקם להאיר את ה'נעשה' – גם הם, מעבירים במידת-מה את אורו של הרועה השמיני, הארת ה'נשמע'. כי הלא בלעדיו אין

"וצריך לראות למלאת את הידיים, שהיא האמונה, על ידי הארה מושבעה רועים, שהם כלליות של כל מנהגי הדור... ואי אפשר לבוא לאלו הרועים... אלא על ידי עזות... ולבוא לעזות... על ידי בחינת 'נעשה ונשמע'... 'בשעה שאמרו ישראל נעשה ונשמע, וידו ששים רבוא מלאכים ונתנו שני עטרות בראש כל אחד... בחינת 'ושמחת עולם על ראשם...' 'נעשה' הוא בחינת נגלות, היינו המצוות שאפשר לכל אחד לקיים לפי מדרגתו, ו'נשמע' היא בחינת נסתרות, מה שהוא גבוה ונסתר ממנו, שאינו יכול לעשות עבודה בזה".

(ליקוטי מוהר"ן ח"א, כב)

לישראל יש שבעה רועים, "שהם כלליות של כל מנהגי הדור", ותפקידם לשמור על צאן הקדשים, נשמות ישראל, ולהאיר בהם הארת האמונה הקדושה. "ועל שם זה נקראים רועים, על שם 'ורעה אמונה', וכל עיקר אמונת ישראל ממושיכין הם להדור".

אך אנו אין די לנו בזה; עלינו לחפש את הרועה השמיני! את הרועה שלא רק ירעה את צאן הקדשים במרעה האמונה הקיימת, אלא יחדש אותנו בהתחדשות נפלאה שלא היתה מעולם. הלא הוא מלך המשיח, אשר עליו נאמר: "ורועה אחד יהיה לכולם" (יחזקאל לז, ו) ואשר ילמד אותנו תורה חדשה – "אורייתא דתיקא סתימאה".

נעקבות הדורות בחסידות

דורות

ר' יחיאל גרינוואלד

חרושת לאריות קרטון.

כך בסתר גם היה קם בחצות לילה ללמוד את שיעוריו והלך לבית המערב, גם בתקופת המנדט כשהיה עוזר בלילות. כלפי חוץ היה מעמיד פני בעל-בית פשוט, בסעודות ההילולא של רבינו ומוהרנ"ת, היה עומד ומשמש את הסועדים, והכל בתמימות ופשיטות נפלאה.

ביממה האחרונה לחייו עוד נתן לשליחו את סכומי החלוקה, ובלילה האחרון לא הפסיק לדבר על גדולת רבינו, כשפניו מאירות. משאלתו האחרונה היתה שמבקרו ייצאו בריקוד, וכשהוא נעמד על רגליו, בשארית כוחותיו, הצטרף אליהם לריקוד הודיה על שזכה להתקרב לרבינו.

בי"ד שבשנת תשל"ח נסתלק לגנוי מרומים, רק אז התגלה החוקף העצום של הצדקה והחסד שעשה במשך שנים רבות.

הדרכים שבהן נוסעים לצדיק משתוקקות לעוד נוסע...

(עפ"י חיי מוהר"ן שטו)

נולד בלובלין בשנת תרנ"ז לאביו ר' מנחם דוד, שהיה בר אוריין, מחשובי חסידי אלכסנדר.

כשהיה ר' יחיאל אברך בן שמונה עשרה, גילגלה ההשגחה את התקרבותו לחסידות ברסלב. ומעשה שהיה, כך היה:

בשנת תרע"ה, לאחר מלחמת העולם הראשונה, נחקק בפולין חוק המחייב לנעול את החנויות עם רדת הערב. לר' יחיאל היתה חנות גדולה בלובלין. ערב אחד, בסופו של יום עבודה עמוס, נמנם בחנות והתעורר לקולו המרעים של שוטר פולני שרשם לו ד"ח וזימנו לבית המשפט; ואם בכך לא די, נקבע המשפט לשבת בבוקר...

ר' יחיאל לא ידע את נפשו מצער, הוא הבין שמחובתו להתייצב במשפט האמור להתפתח ב-9:00 בבוקר ובירר היכן יש מניין ותיקון בלובלין, וכך הגיע לבית-החסידיים הברסלבי בעיר.

לאחר התפילה ראה את כל המתפללים מתיישבים סביב שולחן לקידוש, כשלאחר מכן אחד מהם, ר' יחזקאל מנדלילי שמו, מתחיל לקרוא מתוך ספר לא מוכר. ר' יחיאל הקשיב מרותק לדיבורים הנפלאים, הוא הרגיש שהם מכוונים אליו ממש, ומרוב מתיקות הדברים, לא שם לב שהשעה 9:00 חלפה לה מזמן...

מאותה שבת והלאה דבקה נפשו ביחל נובע, לראש השנה נסע במסירות-נפש לאומן, שם השיח כל לבו לפני הרבי הקדוש, ומאותו יום קיבל לב חוש, מתנגע וכוּסֵף ליוצרו. לא ארכו הימים והוא עלה יחד עם ר' שמחה בורנשטיין ועוד כמה חסידי ברסלב לארץ הקודש. הוא קבע את מושבו בשכונת מאה שערים שמוחין לחומות ירושלים העתיקה ויחד עם ידידו ר' שמחה הקים בית

"ואני כשמעי מהם זאת, נכספה וגם כלתה נפשי לראות פנים חדשות של איש מאנשי שלומנו שלא זכיתי עדיין לראותו מעולם, עד שהלכתי עם יעקב ואב לחוץ לעיר, למסחרו של רבי יחיאל שעשה עם שותף אחד בית חרושת לקופסאות, וראיתי אותו, ותועודנו יחד בשמחה רבה ואהבה וידידות גדול, ודיברנו יחד הרבה מרבינו. ומאז חרתיו חיטב והיה עמנו בידידות רבה והשתתף הרבה עמנו בלימוד ספרי רבינו, ולבסוף הביא את כל בני ביתו לארץ ישראל, ואחר כך את כל משפחתו, אביו ואחיו וכו'" (ימי שמואל, קפ"ה).

את מעמדו הכלכלי ניצל ר' יחיאל כדי לתמוך בעובדי ה' מקרב חסידי ברסלב שהפרוטה לא היתה מצויה בכיסם; סכומים גדולים היה שולח להם מדי חודש, כשהוא מזוהר את השליח שלא לגלות את מקור הכסף.

כשראה את החסר בשוק בספרי רבינו, שינס את מותגו והדפיס את הספרים.

הניצוץ נדלק במירון

לעבר נחל מגידו הזורם בין ההרים, ולאחר טבילה במי המעיין הקפואים הם עולים חזרה לעבר הציון הקדוש ומתחילים לומר תיקון חצות בהתעוררות ובכניות על גלות השכינה. הוא שכח בכלל שעליו לישון קצת וכי למחרת היום הוא צריך להמשיך בנסיעה ולשמש את האדמו"ר; חסידי ברסלב עשו עליו רושם כל כך חזק, עד שבסתר לבו החליט במקום כי הוא מצטרף אליהם כאחד מן המניין - - -

למחרת הוא המשיך עם פמליית האדמו"ר במסעו לעבר היישובים שבגליל, אך מיד עם חזרתו לירושלים לא שקט, הוא בירר וחיפש היכן הם רבי שמואל, רבי יונה ורבי אברהם יעקב, עד שמצא אותם יום אחד במערת קבר שמעון הצדיק, ומאז נקשרה נפשו בנפשם.

דרכו לא היתה סוגה בשושנים, בתחילה לא ירד אביו החסיד לסוף דעתו וניסה למונעו מלהתקרב אליהם. היה זה החסיד רבי ישראל דוב אודסר שהצליח לשכנע את אביו בצדקת דרכו, עד שבצוואתו שנרפסה בתחילת ספרו "זכרון יעקב יוסף" כותב האב: "ואני מזכיר את לב בני החסיד נ"י, שעובד את השם יתברך ככל לבו במסירות נפש ומואס בחיי התענוגים של עולם הזה".

החסיד ר' מרדכי אלעזר רובינשטיין, שלימים הפך לאחד מוקני וחשובי חסידי ברסלב וזכה להעביר לדור הבא את הרוח החיה של "עבודת חסידים הראשונים, לא שכח את חבריו עד זקנה ושיבה; תמיד היו בפניו נעימות הערגה והדיבורים שקלט בתקופה ההיא ולא החסיר כל הזדמנות להעביר את לבבות שומעיו בדרך רבינו הקדוש.

גם מירון, שנמלה את חלקה בהתקרבותו לאור האמת, לא נשארה מיומת... היה זה ר' מרדכי לוזער שישב בחדרו העתיק ועבד את הבורא במסירות נפש, כשהוא מחיה את כל הבאים בצל קורתו במאכל ומשקה, מתובלים בדיבורי קודש של געגועים לקרבת אלוקים והתקשרות לצדיק האמת.

בהשם יתברך והתחילו לקיים תורה ומצוות כהלכתן. באחת הנסיעות הוא צירף אליו את תלמידו ומקורבו החסיד רבי יהושע יונתן רובינשטיין ובנו הנער מרדכי אלעזר שהיה אז בחור צעיר לימים ונבחר לשמש את האדמו"ר במשך ימי הנסיעה. הם סובבו בין הערים והמעברות, ובסיומו של יום הגיעו לאתרא קדישא מירון, שם התכוננו ללון בצל קדושת התנא האלוקי רשב"י.

מירון בימים ההם היתה שוממה כמעט לגמרי; היחידים ששהו אז במקום היה מספר מצומצם של עובדי השם, חסידי ברסלב צעירים, שישבו שם ועסקו בלימוד ובתפילה בהתלהבות מרובה. עד לחודשים האחרונים כמעט שלא דרכה רגל יהודית במירון, עקב המאורעות וההתנכלויות מצד ערביי הגליל, חוץ מיום ל"ג בעומר שאז הגיעו אלפים תחת משמר מוזיין של שוטרים בריטיים המצויידים בנשק רב. רק בתחילת שנה זו, שנת ת"ש, בהשתדלותם של חסידי ברסלב שהחלו לפקוד את המקום במסירות נפש, חזרו יהודי הארץ להשתטח במקום גם במשך השנה (השתלטות העניים מובאת בספר "ימי שמואל" ח"ג).

ובכן, מרדכי לוזער הצעיר רואה לנגד עיניו את האברך רבי שמואל שפירא, את רבי אברהם יעקב גולדרייך ואת רבי יונה לבל, והוא מלא התפעמות משיחם ושיגם. בחצות לילה הוא שם לב כיצד הם יורדים מקומת החדרים

שנת ת"ש היתה שנה גורלית בשלבי התפתחות היישוב היהודי בארץ הקודש, אירופה הדוויה הפכה למאכולת אש ומלכודת איומה למיליוני יהודים קדושים שנפלו שדודים תחת המגף הנאצי, גם בארצות המזרח התחילו המהומות מצד הערבים והפכו את שהייתם של היהודים לסכנה מוחשית.

כתוצאה מכך החלו המוני בית ישראל להתרפק על שערי ארץ הקודש, יישובים חדשים הוקמו, מחנות עולים בעלי צריפים ופחונים אורגנו כ"מעברות" עבור העולים החדשים, עד כמה שהדבר היה אפשרי בתקופה זו תחת השלטון המנדטורי הבריטי.

בצוק העיתים כמעט ולא היה מי שיחשוב על החיים הרוחניים במושבות החדשות, דור שלם נולד בלא שידע שמיץ של ידע על יהדות ותורה. אבל היו מתי מעט מהציבור החרדי שהיו מסורים למען אחינו בני ישראל וכיתתו רגליהם בין הכפרים ובמשעולי ההרים, כדי להגיע לכל אותם יהודים יקרים הצמאים לדעת את ה'.

כזה היה אז הרה"ק רבי אהרן ראטה שעלה ארצה בשלהי חודש תשרי ת"ש; לא ארכו חדשים רבים מאז הגעתו, וכבר החל לערוך נסיעות מפרכות לכל פזורי ארצנו, כשהוא רבים מקרב בני ישראל לאבינו שבשמים, מתוך אמת פנימית ואמונה פשוטה ותמימה, שפתחה את לבם ועיניהם של החוקים שברחוקים שישבו לאמונה היוקדת

גניזות

מחקרים היסטוריים בחסידות

שאלה:

עם מי מתלמידי הגר"א נפגש מוהרנ"ת בנסיעתו לארץ ישראל?
תשובת הר"ר שמואל מאיר חשין:

בחודש אייר תקפ"ב, כאשר שהה מוהרנ"ת בעיר אודסר, פגש במשלחת של "משולחים מוילנא המכונים פרושים" כלשונו, שהיו גם הם בדרכם לארץ ישראל. מאוחר יותר נפגש איתם שוב באיסטנבול ואף שהה עמם באכסניה אחת. בדבריו הוא מציין כי הם נקראים על שם הגאון מוילנא ואף מגולל יזכות כואב שהיה לו איתם בנושאים העדינים שבין חסידים ומתנגדים. בשלב זה נפרדה דרכם, ובעוד הם התכוננו להמשיך בדרך היבשה, מוהרנ"ת העדיף להמשיך בדרך הים הקצרה יותר. ביום כ"ד סיון, סמוך לחצות היום, הגיע מוהרנ"ת לשערי עיר הקודש צפת. תיכף לביאתו נפגש עם רבי ישראל משקלוב, תלמיד הגר"א, בעל 'תקלין חדתין' ופאת השולחן ומסר לו אגרות שהמשולחים מסרו לידו. כאן הוא מציין שלשה שמות מבין המשולחים שפגש; "החייתי אותם ממש ותכף שלחו שליח מיוחד לירושלים להודיע זאת לרבי מנדיל, הראש שלהם היושב בירושלים, אשר בנו רבי נטע היה אחד מהמשולחים, ועוד רבי נטע שני, ורבי איצילי" (ימי מוהרנ"ת עו, עו, קלד).

רבי ישראל משקלוב ערך בקונטרס "האמת מארץ תצמח" (הועתק בספר תולדות חכמי ירושלים עמ' 152) את רשימת השדר"ם שהביאו את התרומות מחו"ל לארץ, במשך שבע עשרה נסיעות בין השנים תקע"ה-תקצ"ב. בנסיעה השביעית, שלפי החישובים התקיימה בשנים תקפ"ב-תקפ"ג, השתתפו כלשונו: "ר' יצחק ז"ל ור' נטע בהחסיד ר' מ"מ, ור' נטע בה"ר ר' סעדיה". הרי לנו ממש אותם שמות בדיוק שהזכיר מוהרנ"ת, ואין ספק שהם אלו המשולחים שפגש.

ובכן, רבי נטע הראשון היה בנו של רבי מנחם מנדל משקלוב תלמיד הגר"א שהיה באותה תקופה ראש הקהילה הפרושית בירושלים, וכפי שמוהרנ"ת מציין.

"רבי נטע שני" היה רבי נתן נטע בנו של הגאון רבי סעדיה משקלוב מבהרי תלמידי הגר"א שכתב את הספר 'מעשה רב' (לפי כשתיים נחשפו מצבות רבי סעדיה ורבי נטע, סמוך לקבר האור החיים הק' בבר הזיתים).

רבי יצחק, או כפי שמוהרנ"ת מכנהו "רבי איצילי", הוא כנראה תלמיד הגר"א הג"ר יצחק ב"ר זאב מהאסלאוויץ (אבי משפחת חשין בארה"ק). שכן בספר דברי ישעיהו כותב נינו הגר"ר ישעיהו חשין על בנו של הגר"ר יצחק רבי משה העשעשם כי "עלה ארצה בילדותו יחד עם אביו. כשהגיע לפרקו נטע עמו אביו למינסק והשיאו שם אשה וחזרו מיד לארץ". היות והם עלו ארצה בשנת תקס"ט, מסתבר שהנסיעה התקיימה בשנת תקפ"ב לערך, במסגרת השליחות מטעם קהילת הפרושים (כמינסק נשא לאשה את נכדתו של רבי סעדיה ה"ל). מרתק לגלות כי דווקא מאותם תלמידי הגר"א, איתם התווכח מוהרנ"ת, יצאו משפחות המפארות את חסידות ברסלב, ביניהם משפחות חשין, קרמר, יארבלום ועוד.

לחידודא

חידון השנוע לצעירים

חידה מס' 135

באיזה יום, אמר רבינו, טוב לומר את "פרשת כל הקרבנות"?

הפתרון לחידה מספר 134

אילו שלושה הידורי מצוה ציפה רבינו לקיים?

1. טלית נאה וחזקה;
2. ספר תורה כתוב "כסדרו" בלי הגהה אחורנית;
3. חזן בעל קול נעים ומתקבל למטה ולמעלה. (וכנ"כ אור, שיחות וסיפורים, מט)

זכה בהגרלה לחידה מס' 133

משפחת רחמים, יצהר

בסך 50 ₪ זכות קנייה בחנות ספרים 'ברסלב' רחוב מאה שערים 110 ירושלים

לתשובות - התקשרו למערכת הממוחשבת 'אוצרות ברסלב' 02-9950000. לאחר בחירת השפה, הקשו 1-9-2-1 והשאירו הודעה. בין הפותרים נמנה עדי יום שני בשעה 12 בלילה. תערוך תגלה על זכות קניה בסך 50 ₪

מה המיוחד בימי השוכנים?

הרב מאיר שלמה

בימי השוכנים מעלים את הניצוצות הנפולים, אשר נפלו בעת חטא אדם הראשון ונבלעו בעמקי השאול, שם הם ממתינים אלפי שנים לפדיה ולגאולה.

מדוע ימי השוכנים מסוגלים לזה יותר? מסביר רבי נתן (לקו"ה גילוח ה, ח): היות שבימים האלו אנו קוראים את הפרשיות על הירידה למצרים, הניסים שנעשו שם ולבסוף יצאו ברכוש גדול – כן בזמן הזה כאשר קוראים זאת בתורה, פרשיות אלו מסוגלים לצאת מכל המיצרים.

כדי להבין לעומק את עבודת בני ישראל במצרים, נתבונן בדברי הא"ר הקדוש שמבאר שהוצרכו לזה כדי לתקן ולהעלות ניצוצות שעוד נמצאים מיום הראשון של הבריאה. כי כשנברא אדם הראשון נשמתו היתה מראש העולם ועד סופו וכללה את כל הנשמות, עד כדי כך שמלאכי השרת טעו בו ורצו להגיד לפניו 'קדוש קדוש' והיו משרתים אותו. בשעה שחטא נוצר בלבול גדול של טוב ורע בכל העולמות ונפלו ממנו ניצוצות קדושים.

לאחר החטא, אדם הראשון ישב בתענית מאה שלושים שנה, ועסק בסיגופים ובעבודת התשובה. אבל זה עדיין לא הספיק, ולכן עם ישראל ירד למצרים ועבד שם כפרך, ולאחר מכן כשהם יצאו ברכוש גדול, עיקר הכוונה חלצו את הנשמות העשוקות שנפלו לשם.

מה הכוח שעזר להם להחזיק מעמד במיצרי הטומאה של מצרים?

מביא הוזהר הקדוש, שעיקר הכוח שהיה לבני ישראל לעמוד שם בכל הניסיונות של הטומאות הנוראות, היה רק בכוח יוסף הצדיק שטיהר את ארץ מצרים, על ידי הניסיונות הקשים שעמד בהם במשך עשרים ושתים שנה, וכך הכין את מצרים לבני ישראל, שיוכלו להעלות את הניצוצות משם.

הם כמעט הגיעו לשער החמישים של הטומאה, אך צעקתם וזעקתם לצאת מהגלות, הצילה אותם. כך בימי השוכנים הללו המיועדים לתשובה, צעקת בני ישראל באה אלי, והיינו, אותה צעקה של תשובה שבני ישראל עוסקים בה באלו הימים, מתקבלת לרצון.

אך העלאת הניצוצות טרם נגמרה, והיא מומשיכה עד סוף הגלות, כאשר עוברים על כל אחד כל מיני בלבולים וקלקולים הנמשכים מחטא אדם הראשון. שכן נשמותינו השתתפו בחטא האדם הראשון, לכן אנו עדיין בתוך ההרפתקאות האלו. כך שכל הגאולה מתעכבת בגלל הנשמות שעדיין לא תיקנו זאת בשלמות.

אכן בימי השוכנים התיקון יותר גדול, ויש לאדם סייעתא דשמיא. אבל לעומת זה, גם הצד השני מתגבר מאוד, היצר הרע אינו יושב בשקט, הוא נלחם, כי הוא יודע מה הוא מפסיד.

לרבי נתן היו בימי השוכנים שני סדרים בספר תהלים, שהרי דוד המלך התפלל שאמירת תהלים תחשב כאילו עוסקים בנגעים ואהלות, שהם דיני טהרות, שעל ידי אמירת תהלים אדם מטהר עצמו מכל הטומאה.

(מסובד תוך שיחתו של הרב מאיר שלמה. ניתן להאזין לשיעור המלא במסערת השמע של 'אוצרות ברסלב' 02-9950000, עברית, ענייני דיוטות וא"כ 5, 5)

האלוקות שנתוך הירידה

"מלוא כל הארץ כבודו" (ישעיה ו, אפילו באפילה גמורה מאיר אור ה' יתברך. בכל הקשיים, הצרות והבלבולים נמצאים חסדיו ורחמייו. גם בזמן של הידרדרות רוחנית חס ושלוש, ידו עוזרת ותומכת. כך אומר דוד המלך: "אם אסק שמים – שם אתה, ואציעה שאול – הנך... גם שם ידך תנחני ותאחזני ימינך, גם חושך לא יחשיך ממך" (תהלים קלט). בכל המאבקים, הנסיונות והכשלונות – "גם כי אלק בניא צלמוות... אתה עמודי" (תהלים כג).

אבל לא רק כשמרגישים את החיסרון הוא נמצא, גם כשהמחלה הרוחנית גברה כל כך עד שלא מרגישים בכלל את הכאב; שקועים בחומרנות עד שנדמה שלא חסר לו כלום; גם בזמן של אדישות ומשמוש רוחני מוחלט כאשר שוכחים לגמרי מהבורא ומהתכלית הנצחית, כשבכלל לא מרגישים שהקב"ה נסתר פה – גם אז הוא בודאי פה, כמו שאמרו חז"ל: "אם יאמר לך אדם: היכן אלוך? תאמר לו: בכרך גדול של רומי" (ירושלמי תענית פא). גם שם, ברומי הרשעה שהחריבה את בית המקדש נמצא ה' יתברך.

אם רק תדע זאת, שהקב"ה נמצא גם כאן ועכשיו, ותאמין בכך, ותתחיל לחפש ולבקש איך להתקרב אליו – תזכה גם להרגיש זאת, להבין ולחוש את השגחת השי"ת וקרבנותו; ואדרבה, הירידה תוכל להפך לעליה גדולה.

שכן, החיות האלוקית שטמונה בתוך הרע, היא בדרגה גבוהה מאד, ככתוב: "ועברתי בארץ מצרים" ועל כך אמרו חז"ל: "אני ולא מלאך; אני ולא שרף; אני ולא אהר" (הגדה של פסח) הרי שדווקא בשיא הטומאה כמו מצרים מסתתרת דרגה עצומה של אלוקות, שאם מתאמצים לחפש אותה למרות כל ההסתרות, אפשר לזכות על ידה לעליה רוחנית עצומה.

(עפ"י ליקוטי מוהר"ן ח"א נו ולג)

ההרשמה
למגוון קבוצות החורף
בעיצומה!
דוד צדיקים
02-5410100
www.zadikintours.com

החלה ההרשמה
לטו' שבט ור"ח אדר
ניסיעת קבוצות ויחידים
נתיבים טורס
02-633-8444

בעת צרה, בשעת מצוקה. גם בעת שמחה ובכל זמן
מוקד הישועות 1-800-81-81-81
להעברת בקשות לתפילה ולהדלקת נר בקברו של רבי נחמן מברסלב באומן
לישועה והצלחה. לרווח פורנסה, לרפואה, למקסה לילד, לנחת ושמחת חיים

המפיעים										
<p>■ בני ברק ■</p> <p>תרם והפיץ 500 גליונות</p> <p>לזכות והצלחת רגנה</p> <p>בת אריאל עבדיה שחתי</p> <p>זכות ההפצה ויחסי הרבים יעמדו לו לראות בכל מילי דמיטב</p>	<p>■ צפת ■</p> <p>הר"ר מרדכי נתן קוסטנטין הר"ר</p> <p>תרם והפיץ 500 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת הולדת הבן שיחי'</p> <p>זכות ההפצה ויחסי הרבים יעמדו לו לראות רוב נחת דקדושה</p>	<p>■ ירושלים ■</p> <p>הר"ר פנחס פריד הר"ר</p> <p>תרם והפיץ 500 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת הולדת הבן שיחי'</p> <p>זכות ההפצה ויחסי הרבים יעמדו לו לראות רוב נחת דקדושה</p>	<p>■ ירושלים ■</p> <p>הר"ר משה חיים גולשטיין הר"ר</p> <p>תרם והפיץ 500 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת הבר-מצוה לבנו נתן נ"י</p> <p>זכות ההפצה ויחסי הרבים יעמדו לו לראות רוב נחת דקדושה</p>	<p>■ בני ברק ■</p> <p>הר"ר יצחק שורף הר"ר</p> <p>תרם והפיץ 500 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת אירוסיו הבן חיים זאב הלוי שיחי' עולמו הר"ר שמואל אשתי</p> <p>זכות ההפצה ויחסי הרבים יעמדו לו לראות רוב נחת דקדושה</p>	<p>■ ירושלים ■</p> <p>הר"ר קאפיל השבנים הר"ר</p> <p>תרם והפיץ 500 גליונות</p> <p>לע"י אביו הר"ר יוסף יצחק ב"ר אברהם יעקב קאפיל זצ"ל</p> <p>זכות ההפצה ויחסי הרבים יעמדו לו לראות רוב נחת דקדושה</p>	<p>■ בית שמש ■</p> <p>הר"ר משה המבורג הר"ר</p> <p>תרם והפיץ 500 גליונות</p> <p>לע"י אמו מרת שרה ב"ר שמואל ע"ה</p> <p>נלבע יד שבט תנצבה.</p>	<p>■ צפת - ירושלים ■</p> <p>הר"ר אלמלך פרידמן הר"ר</p> <p>תרם והפיץ 500 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת הולדת הבן שיחי' ואביו</p> <p>הר"ר ישראל זאב פרידמן הר"ר</p> <p>תרם והפיץ 500 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת הולדת הנכד שיחי'</p> <p>זכות ההפצה ויחסי הרבים יעמדו להם לראות רוב נחת דקדושה</p>	<p>■ ירושלים ■</p> <p>הר"ר משה יהודה הר"ר</p> <p>תרם והפיץ 500 גליונות</p> <p>לע"י ר' שלום יהודה בן יצחק ויצחק זצ"ל</p> <p>נלבע יד שבט תשס"ג תנצבה.</p>	<p>■ ירושלים ■</p> <p>הר"ר נתן מייזן הר"ר</p> <p>תרם והפיץ 500 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת אירוסיו הבן אברהם שיחי'</p> <p>זכות ההפצה ויחסי הרבים יעמדו לו לראות רוב נחת דקדושה</p>	<p>■ ירושלים ■</p> <p>הר"ר משה יערי הר"ר</p> <p>תרם והפיץ 500 גליונות</p> <p>לכבוד שמחת הבר-מצוה לבנו עזריא יוסף נ"י</p> <p>זכות ההפצה ויחסי הרבים יעמדו לו לראות רוב נחת דקדושה</p>

לטוט לכל מקום בעולם
בסטנדרט שירות אירופאי
רח' מלכי ישראל 16 ירושלים | מוקד אירופנים: 02-800-80-80-80

מגוון קבוצות חורף לאומן ביוזמים המשתתפים ביותר

אירופנים